

# РЕШЕНИЕ

№ 4862

гр. София, 15.07.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков**

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска**

**Людмила Коева**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5119** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение № 1471 от 27.04.2022 по НАХД № 2413/2022 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-002923/28.07.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област“ /Д„ИТСО“/. Твърди се, че решението е неправилно, постановено в противоречие на материалния закон и процесуалния закон. Моли се съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и се отмени НП, като алтернативно прави искане за изменение на размера на санкцията. В съдебно заседание се представлява от адв. А..

Ответникът, представляван от юрк. И., взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 1471 от 27.04.2022 по НАХД № 2413/2022 г. СРС е

потвърдил НП № 23-002923/28.07.2020 г., издадено от директора на Д„ИТСО“, с което на [фирма], за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ е наложена „имуществена санкция“ на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Районният съд е приел, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства, а и те не са били спорни между страните. Въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи относно това, че „[фирма] е правилно санкционирано на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, както и че описаното в АУАН и НП административно нарушение, отговаря на такова по чл. 63, ал. 2 от КТ. Съгласно цитираната за нарушена разпоредба, работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1, а именно - екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. Безспорно е установено, че касаторът, в качеството на работодател, не е предоставил на Б. К., на длъжност „кофражист“, цитираните документи по трудов договор от 22.06.2020 г., преди постъпването му на работа на 23.06.2020 г. В разпоредбата на чл. 415в, ал. 2 от КТ изрично е предвидено, че нарушенията на чл. 63, ал. 2 от КТ не са от категорията на маловажните и е неприложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН в процесния случай. Това обстоятелство е отчетено правилно и от въззивния съд, който правилно е приел в мотивите си, че в достатъчно ясни и категорични са предвидените от законодателя текстове в закона по отношение на обществените отношения, които засягат този вид нарушения.

Настоящият съдебен състав обаче счита, че АНО е наложил наказание „имуществена санкция“ в приблизителен до минималния размер на предвидената от съответната санкционна норма за такъв вид нарушение, но надвишаващ го. Изложени са мотиви в тази насока, но без да са ангажирани доказателства за други извършени нарушения от този вид, както и доказателства, които потвърждават санкционните актове за тези нарушения да са влезли в сила. Преценени, тези обстоятелства дават основание на настоящия съдебен състав да счита, че процесното НП следва да бъде изменено, като се намали наложената санкция в минимален размер, предвиден в санкционната норма на чл. 414, ал. 3 от КТ.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено, а НП да бъде изменено.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, и направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 1471 от 27.04.2022 по НАХД № 2413/2022 г. на Софийски

районен съд, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 23-002923/28.07.2020 г., издадено от директора на Д„ИТСО“, с което на [фирма], за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ е наложена „имуществена санкция“ на основание чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева, като НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

ОСЪЖДА [фирма], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област“, юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.